

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 28 czerwca 2023 roku

W dniu 2 listopada 2022 roku **T. K.**, reprezentowana przez pełnomocnika z urzędu, złożyła do tut. Sądu pozew (k. 2-10) przeciwko **Grupie (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K.** o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 3 stycznia 2014 roku, wydanego przez Sąd Rejonowy dla Krakowa-Podgórze w Krakowie, pod sygn. akt I Nc 15475/13/P, na rzecz P. Z., następnie zaopatrzonego w klauzulę wykonalności na rzecz Grupy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. postanowieniem Sądu Rejonowego dla Krakowa-Podgórze w Krakowie z dnia 8 listopada 2017 roku, sygn. akt I Co 718/17/P.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż prawomocnym nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 3 stycznia 2014 roku, sygn. akt I Nc 15475/13/P, Sąd Rejonowy dla Krakowa-Podgórze w Krakowie zasądził od powódki na rzecz P. Z. kwotę 33.220,62 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi w sposób szczegółowo wskazany w nakazie tytułem zaległości w spłacie czynszu najmu. Na podstawie umowy przelewu z dnia 3 stycznia 2017 roku P. Z. zbył przedmiotową wierzytelność na rzecz strony pozwanej. Postanowieniem z dnia 8 listopada 2017 roku, sygn. akt I Co 718/17/P, Sąd Rejonowy dla Krakowa-Podgórze w Krakowie nadał na rzecz wierzyciela wtórnego klauzulę wykonalności z zaznaczeniem przejścia uprawnień. Aktualnie na podstawie opisanego powyżej tytułu wykonawczego z wniosku strony pozwanej prowadzone jest przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Krakowa-Podgórze w Krakowie G. N. postępowanie egzekucyjne skierowane przeciwko udziałowi powódki w nieruchomości objętej księgą wieczystą (...) (sygn. akt KM 1622/18).

Powódka w uzasadnieniu pozwu podniosła zarzut potrącenia wierzytelności przysługującą jej względem cedenta (P. Z.) z tytułu zwrotu środków wpłaconych przez nią na poczet wykonania umowy przedwstępnej sprzedaży z dnia 15 grudnia 2011 roku w kwocie 47.560 zł, jednocześnie podnosząc procesowy zarzut potrącenia mający skutkować wygaśnięciem jej zobowiązania względem cesjonariusza w odniesieniu do opisanego powyżej tytułu wykonawczego, przedkładając jednocześnie umocowanie dla adwokata R. K. do składania jej imieniem oświadczeń materialnoprawnych o potrąceniu.

Zdaniem powódki nie ponosi ona jakiegokolwiek winy w nie dojdźciu do skutku umowy przyrzeczonej, a co najwyżej wina ta ma charakter obopólny. W konsekwencji ma prawo żądać zwrotu kwot wpłaconych na poczet realizacji umowy, nawet jeśli miałyby one charakter zadatku. Powódka wskazała, iż przedstawiona do potrącenia wobec cesjonariusza wierzytelność wobec wierzyciela pierwotnego spełnia wszelkie wymagania wynikające z treści art. 513 k.c. oraz ukształtowanego na jego kanwie orzecznictwa sądowego, w szczególności stała się wymagalna jeszcze przed zawarciem umowy przelewu wierzytelności (a co za tym idzie również przed powiadomieniem dłużniczki o zmianie wierzyciela). Nadto w dacie wymagalności należności objętych tytułem wykonawczym nie były one przedawnione (powództwem objęte zostały należności z tytułu czynszu najmu za okres do lipca 2012 r. oraz z tytułu bezumownego korzystania z lokalu za okres do września 2013 r.). Powódka wskazała, że podniesiony w ramach niniejszego powództwa zarzut potrącenia nie stanowił przedmiotu rozpoznania w innym postępowaniu.

W odpowiedzi na pozew (k. 131-133) strona pozwana Grupa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. wniosła o odrzucenie pozwu w całości, z uwagi na istnienie na gruncie sprawy powagi rzeczy osądzonej, ewentualnie o oddalenie powództwa w całości i zwrot kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwana spółka zakwestionowała zarówno co do istoty, jak i co do wysokości złożone przez powódkę oświadczenie o potrąceniu. Pozwana podniosła, że powódka, pomimo powoływania się na roszczenie przysługujące rzekomo od 2012 roku wobec P. Z., które obecnie kierowane jest bez podstawy prawnej względem pozwanej spółki, zdecydowała się na podniesienie zarzutu potrącenia dopiero w pozwie z dnia 2 listopada 2022

roku, a więc po 10 latach, co jest nielogiczne i nie znajduje uzasadnienia. Powódka nie przedłożyła jakiegokolwiek dowodu potwierdzającego, że materialnoprawnego oświadczenia woli zostało złożone skutecznie, w konsekwencji czego zarzut potrącenia należy ocenić jako chybiony i bezpodstawny. Z ostrożności procesowej pozwana podniosła zarzut przedawnienia dochodzonego przez powódkę roszczenia z uwagi na upływ terminu wskazanego w art. 118 k.c.

Bezsporne między stronami było:

W dniu 15 grudnia 2011 roku P. Z. zawarł z T. K. w formie aktu notarialnego przedwstępną umowę sprzedaży (Rep. A nr 9455/2011, przed notariuszem W. W.), na mocy której zobowiązał się zawrzeć z T. K. umowę sprzedaży samodzielnego lokalu niemieszkalnego oznaczonego nr 1, położonym na pierwszej kondygnacji budynku numer (...) przy ul. (...) w K., objętego księgą wieczystą (...) wraz z udziałem w nieruchomości wspólnej związanym z własnością tego lokalu, za ceną 515.000 zł, a powódka zobowiązała się nabyć opisaną nieruchomość lokalową na wskazanych warunkach (punkt IV umowy).

W momencie zawarcia umowy przedwstępnej T. K. była najemcą opisanego j lokalu na podstawie umowy najmu (z datą pewną) z dnia 31 stycznia 2008 roku, zawartej na czas określony od 2 marca 2009 roku do 31 grudnia 2014 roku z poprzednikiem prawnym P. Z. – spółką (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w K..

Strony ustaliły termin końcowy podpisania przyrzeczonej umowy na dzień 31 grudnia 2012 roku. W pkt VIII umowy określono uprawnienie powódki do wezwania P. Z. do zawarcia przyrzeczonej umowy sprzedaży po uprzednim wykreśleniu hipotek przymusowych na rzecz Naczelnika Urzędu Skarbowego K. - S. z księgi wieczystej (...).

W ramach zawartej umowy powódka zobowiązała się do częściowych płatności na poczet ceny zakupu przez uregulowanie:

- kwoty 18.000 zł jako równowartości zaległości P. Z. z tytułu kredytu hipotecznego zaciągniętego w (...) Bank spółce akcyjnej w terminie 7 dni roboczych od daty podpisania umowy przedwstępnej;
- kwoty ok. 65.000 zł odpowiadającej wysokości zadłużenia spółki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (poprzednika prawnego P. Z. w odniesieniu do własności nieruchomości) wobec Naczelnika Urzędu Skarbowego K.-S. w terminie do dnia 15 stycznia 2012 roku, bezpośrednio na rachunek organu skarbowego;
- kwot po 4.800 zł jako równowartości rat kredytu hipotecznego zaciągniętego przez (...) Banku spółki akcyjnej comiesięcznie, do 5 dnia każdego miesiąca, począwszy od 1 stycznia 2011 roku.

Każda z powyżej wskazanych kwot miała stanowić zadatek w rozumieniu kodeksu cywilnego (punkt V umowy).

W chwili podpisania umowy przedwstępnej nieruchomość w dziale IV księgi wieczystej obciążona była zabezpieczeniami hipotecznymi w postaci:

- hipoteki przymusowej zwykłej w kwocie 45.487 zł celem zabezpieczenia zapłaty podatku dochodowego od osób prawnych za rok 2008 na rzecz Naczelnika Urzędu Skarbowego K.-S. w K.;
- hipoteki przymusowej zwykłej w kwocie 4.458 zł celem zabezpieczenia odsetek za zwłokę od zaległości podatkowej za podatek dochodowy od osób prawnych za rok 2008 na rzecz Naczelnika Urzędu Skarbowego K. - S. w K.;
- hipoteki umownej zwykłej do kwoty 422.223,13 zł zabezpieczającej spłatę kapitału na rzecz (...) Bank spółki akcyjnej w W.;
- hipoteki umownej kaucyjnej do kwoty 295.556,19 zł zabezpieczającej spłatę odsetek zmiennych oraz innych opłat i należności ubocznych na rzecz (...) Bank spółki akcyjnej w W..

P. Z. oświadczył nadto, iż zabezpieczone hipotecznie zadłużenie względem Naczelnika Urzędu Skarbowego K.-S. wynikało z zaległości spółki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K., wynoszącego na dzień zawarcia umowy ok. 65.000 zł.

Zgodnie z postanowieniami umowy sprzedaży z dnia 11 stycznia 2011 roku, do Rep. A nr 77/2011, spółka pod firmą (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. poinformowała P. Z. że każdorazowi właściciele przedmiotowej nieruchomości lokalowej w ramach nieformalnego podziału nieruchomości wspólnej mają prawo do korzystania w sposób niezakłócony przez właścicieli pozostałych lokali z jednego miejsca, parkingowego znajdującego się za przedmiotowym budynkiem i spółka ta zapewniła, że w ramach udziału związanego z lokalem jest w posiadaniu jednego miejsca parkingowego, a P. Z. w pkt VI tego aktu zapewnił, że został już dopuszczony do posiadania wyżej opisanego miejsca parkingowego (punkt XI umowy).

(por. akt notarialny – przedwstępna umowa sprzedaży – k. 22-27)

Powódka korzystała ze stanowiącego przedmiot umowy przedwstępnej lokalu na podstawie umowy najmu, zawartej w dniu 31 stycznia 2008 r. ze spółką (...) - (...) sp. z o.o. w K., następnie - wobec nabycia własności nieruchomości przez P. Z. - potwierdzonej aneksem z dnia 15 grudnia 2011 r. Na podstawie aneksu najemca zobowiązał się płacić wynajmującemu miesięczny czynsz z tytułu najmu lokalu użytkowego w kwocie 500 zł brutto na rachunek bankowy P. Z. do 25 dnia każdego miesiąca z dołu.

(por. aneks do umowy najmu – k. 52)

Pismem z dnia 13 lutego 2012 roku zarządca Wspólnoty Mieszkaniowej wezwał P. Z. do uregulowania zaległości w kwocie 4.413,24 zł za lokal mieszkalny nr (...) przy ul. (...) w K..

(por. wezwanie do zapłaty – k. 53)

W wykonaniu umowy przedwstępnej T. K. dokonała na rzecz P. Z. wpłat na łączną kwotę 47.560 zł, w szczególności:

- w dniu 10 stycznia 2012 roku wpłaty kasowej w kwocie 4.800 zł;
- w dniu 7 lutego 2012 roku wpłaty kasowej w kwocie 18.000 zł;
- w dniu 15 marca 2012 roku wpłaty kasowej w kwocie 10.000 zł;
- w dniu 6 czerwca 2012 roku wpłaty kasowej w kwocie 9.760 zł;
- w dniu 5 listopada 2012 roku wpłaty kasowej w kwocie 5.000 zł.

(por. potwierdzenie operacji w kasie – k. 28-32)

W pismach z dnia 23 maja 2012 roku i 30 maja 2012 roku P. Z. złożył oświadczenie o wypowiedzeniu umowy najmu i o odstąpieniu od przedwstępnej umowy sprzedaży z dnia 15 grudnia 2011 roku z powodu uchybienia przez T. K. terminom płatności oraz wezwał ją do stawienia się w Kancelarii notariusza w terminie 7 dni celem rozwiązania przedwstępnej umowy sprzedaży. Przesyłki zawierające wymienione oświadczenia nie zostały podjęte przez pozwaną, choć były wysłane na jej adres zamieszkania.

(por. wypowiedzenie umowy najmu – k. 54, odstąpienie od przedwstępnej umowy sprzedaży – k. 55, potwierdzenie nadania – k. 56, koperta – k. 57).

Ww. stan faktyczny został uznany za bezsporny na zasadzie art. 229 k.p.c. i 230 k.p.c.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Do zawarcia przyrzeczonej umowy sprzedaży lokalu przy ul. (...) w K. nie doszło, w szczególności z powodu niespełnienia przez powódkę warunków umowy przedwstępnej (pojawił się m.in. problem z wykreśleniem hipoteki wpisanej na rzecz Urzędu Skarbowego). T. K. po zawarciu umowy przedwstępnej miała zastrzeżenia do jej treści, których nie udało się między stronami wyjaśnić, mimo wielokrotnych rozmów.

Dowód: zeznania świadka P. Z. – k. 170-173, przesłuchanie powódki T. K. – k. 173-176.

Tytułem czynszu za lokal przy ul. (...) w K. T. K. w za okres od listopada 2011 do września 2012 roku dokonała na rzecz P. Z. łącznie wpłat na kwotę 5.500 zł, w tym 7 lutego 2012 roku – 1500 zł, 15 marca 2012 roku – 500 zł, 4 czerwca 2012 roku – 1.000 zł, 16 lipca 2012 roku – 500 zł, 14 września 2012 roku – 500 zł, 20 września 2021 roku – 500 zł, 12 października 2012 roku – 500 zł, 15 października 2012 roku – 500 zł.

Dowód: akta o sygn. XII C 270/17/P – wpłaty – k. 75-82.

Prawomocnym nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 3 stycznia 2014 roku, sygn. akt I Nc 15475/13/P, Sąd Rejonowy dla Krakowa-Podgórze w Krakowie zasądził od pozwanej T. K. na rzecz P. Z. kwotę 33.220,62 zł tytułem czynszu najmu za okres listopad 2011 – lipiec 2012 oraz tytułem bezumownego korzystania z lokalu w okresie sierpień 2012 – wrzesień 2013 wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi w sposób szczegółowo wskazany w nakazie.

Zarządzeniem z dnia 10 kwietnia 2014 roku Sąd zwrócił wniosek T. K. o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, a postanowieniem z dnia 22 maja 2014 roku Sąd odrzucił sprzeciw T. K. od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym. Postanowieniem z dnia 16 grudnia 2014 roku, sygn. akt II Cz 3253/14, Sąd Okręgowy w Krakowie oddalił zażalenie T. K. na ww. postanowienie.

Nakaz zapłaty uprawomocnił się z dniem 20 lutego 2014 roku. Tytuł wykonawczy został wydany P. Z. dnia 10 marca 2015 roku.

Dowód: akta o sygn. I Nc 15475/13/P – pozew – k. 1-3, nakaz zapłaty – k. 50-50 v., zarządzenie – k. 82, postanowienie z dnia 22 maja 2014 roku – k. 84, postanowienie z 16 grudnia 2014 – k. 191.

T. K. dokonała na rzecz P. Z. następujących wpłat tytułem czynszu za lokal przy ul. (...) w K.:

- w dniu 5 grudnia 2013 roku w kwocie 500 zł za miesiąc maj 2013 rok,
- w dniu 18 lutego 2014 roku w kwocie 500 zł za miesiąc kwiecień 2013 roku,
- w dniu 5 marca 2014 roku w kwocie 500 zł za miesiąc luty 2013 roku,
- w dniu 17 kwietnia 2014 roku w kwocie 500 zł za miesiąc lipiec 2013 roku.

Dowód: akta o sygn. XII C 270/17/P – wpłaty – k. 83-86.

T. K. nie złożyła P. Z. oświadczenia materialnoprawnego o potrąceniu wpłaconych kwot z wierzytelnością wynikającą z nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie I Nc 15475/13/P.

Dowód: zeznania świadka P. Z. – k. 170-173, przesłuchanie powódki T. K. – k. 173-176.

Wnioskiem nadanym do Sądu Rejonowego dla Krakowa-Podgórze w Krakowie dnia 3 stycznia 2014 roku T. K. wniosła o zawezwanie przeciwnika P. Z. do próby ugodowej w celu wykonania postanowień przedwstępnej umowy sprzedaży nieruchomości obj. księgą wieczystą nr (...). Na posiedzeniu w dniu 13 lutego 2014 roku nie zawarto ugody, na czym sprawę zakończono.

Dowód: akta o sygn. I Co 70/14/P, w tym wniosek – k. 1-2, protokół z posiedzenia – k. 35.

P. Z. wniósł przeciwko T. K. pozew o zapłatę świadczenia przewidzianego w pkt V ust. 1 lit b) przedwstępnej umowy sprzedaży z dnia 15 grudnia 2011 roku, wynikającego z zobowiązania pozwanej do pokrycia zadłużenia spółki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z tytułu zaległego podatku od osób prawnych. Powództwo wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 21 stycznia 2015 roku, sygn. akt I C 1826/13, zostało oddalone. Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie, sygn. akt I ACa 1087/15 z dnia 20 listopada 2015 roku apelacja powoda została oddalona.

Dowód: wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 20 listopada 2015 roku wraz z uzasadnieniem – k. 33-38.

Wyrokiem z dnia 7 października 2015 roku Sąd Rejonowy dla Krakowa-Podgórze w Krakowie oddalił powództwo P. Z. przeciwko T. K. o zapłatę kwoty 67580,58 zł z odsetkami ustawowymi tytułem kwot należnych tytułem zadatku, jak i naliczonych odsetek skapitalizowanych na dzień wniesienia pozwu.

Dowód: wyrok z dnia 7 października 2015 roku – k. 39, uzasadnienie – k. 40- 51.

Dnia 3 stycznia 2017 roku P. Z. przeniósł na rzecz Grupy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. przysługującą mu wobec T. K. wierzytelność z tytułu nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. akt I Nc 15375/13/P z dnia 3 stycznia 2014 roku w kwocie 33220,62 zł wraz z odsetkami liczonymi jak w nakazie zapłaty, szczegółowo wskazanymi w umowie przelewu wierzytelności.

Postanowieniem z dnia 8 listopada 2017 roku, sygn. akt I Co 718/17/P, Sąd Rejonowy dla Krakowa-Podgórze w Krakowie nadał klauzulę wykonalności ww. nakazowi zapłaty na rzecz Grupy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. wobec przejścia na wierzyciela wynikających z tego nakazu uprawnień od P. Z..

Na podstawie opisanego tytułu wykonawczego z wniosku Grupy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. prowadzone jest przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Krakowa-Podgórze w Krakowie G. N. postępowanie egzekucyjne skierowane przeciwko udziałowi T. K. wynoszącemu 1/2 części w nieruchomości objętej księgą wieczystą (...) (sygn. akt KM 1622/18).

Dowód: bezsporne, jak również akta o sygn.. I Co 718/17/P – umowa o przelew wierzytelności – k. 5-8, postanowienie – k. 24.

Sąd Rejonowy dla Krakowa Podgórze w Krakowie wyrokiem z dnia 25 listopada 2019 roku, sygn. akt XII C 270/17/P, oddalił powództwo T. K. (data wpływu pozwu 08.02.2017 roku) przeciwko P. Z. o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności. Wyrok stał się prawomocny z dniem 3 grudnia 2019 roku.

Dowód: akta o sygn. XII C 270/17/P – wyrok z dnia 25 listopada 2019 roku – k. 503.

Pismem z dnia 8 grudnia 2022 roku adresowanym do Grupy (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. pełnomocnik T. K. – w oparciu o stosowne pełnomocnictwo – złożył oświadczenie materialnoprawne o potrąceniu wierzytelności przysługującej T. K. wobec P. Z. z tytułu zwrotu środków wpłaconych na poczet wykonania przedwstępnej umowy sprzedaży z 15 grudnia 2011 roku w kwocie 47.560 zł z wierzytelności egzekwowanej na rzecz Grupy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością prowadzonym przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Krakowa-Podgórze w Krakowa G. N., sygn. akt KM 1622/18 w oparciu o tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 3 stycznia 2014 roku wydanego przez Sąd Rejonowy dla Krakowa-Podgórze w Krakowie w postępowaniu prowadzonym pod sygn. akt I Nc 15475/13/P, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem tut. Sądu z dnia 8 listopada 2017 roku, sygn. akt I Co 718/17/P. Oświadczenie zostało nadane do strony pozwanej dnia 8 grudnia 2022 roku, a dnia 19 stycznia 2023 roku złożono odpowiedź na oświadczenie o potrąceniu.

Dowód: oświadczenie – k. 81, pełnomocnictwo – k. 82, potwierdzenie nadania – k. 92.

Powyżej przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów prywatnych przedłożonych przez strony postępowania, których moc dowodową określa art. 245 k.p.c., a których treść i autentyczność nie budziła

wątpliwości Sądu oraz na podstawie dokumentach urzędowych, w tym akt sądowych prowadzonych pod sygn. I Nc 15475/13/P, I Co 718/17/P, I C 270/17/P, I Co 70/14/P oraz I C 3641/13/P i II Ca 294/16.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka P. Z., gdyż były one spójne, logiczne i korespondujące z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Z tych samych względów za wiarygodny sąd uznał co do zasady dowód z przesłuchania powódki T. K..

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w nieznacznej części.

Stosownie do art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli

po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, **na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne**, a także na **zarzucie potrącenia**.

W myśl art. 498 § 1 k.c. **gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami**, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym. Zgodnie z § 2 omawianego przepisu skutek potrącenia obie wierzytelności umarzają się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej. Stosownie do art. 499 k.c. potrącenia dokonywa się przez oświadczenie złożone drugiej stronie. Oświadczenie ma moc wsteczną od chwili, kiedy potrącenie stało się możliwe.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że podniesiony przez powódkę zarzut potrącenia nie jest skuteczny. Po pierwsze dlatego, że powódka oświadczenie materialnoprawne o potrąceniu skierowała do strony pozwanej Grupy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.. Nie wykazała przy tym, aby wobec tej spółki przysługiwała jej wymagalna wierzytelność, a w szczególności ta z tytułu zwrotu środków wpłaconych na poczet wykonania przedwstępnej umowy sprzedaży z dnia 15 grudnia 2011 roku w kwocie 47.560 zł, którą to powódka zawarła z P. Z. i to na jego rzecz dokonywała wpłat tytułem zadatku. Pozwana spółka nie jest zatem dłużnikiem powódki i już tylko z tego względu zarzut potrącenia jest nieskuteczny. Nie istnieje bowiem wymagalna wierzytelność względem pozwanej spółki, którą można by potrącić z kwotą zasądzoną w spornym tytule wykonawczym. Co więcej nielogiczne pozostaje dlaczego powódka zdecydowała się na podniesienie zarzutu potrącenia wierzytelności pochodzących z 2012-2013 roku dopiero w pozwie z dnia 2 listopada 2022 roku, przy uwzględnieniu, że przez okres dziesięciu lat T. K. nie zgłaszała do pozwanej spółki - czy też do P. Z. - żadnych roszczeń czy też oświadczeń materialnoprawnych w przedmiocie potrącenia. Nie wynika również, aby w trakcie toczących się uprzednio postępowań sądowych podnosiła jakiegokolwiek roszczenia wzajemne (np. w toku postępowania pod sygn. I Nc 15475/13, pomimo iż była to pierwsza sprawa w trakcie której miała taką możliwość). Na marginesie wskazać zatem należy, że roszczenie o zwrot wpłaconych sum na poczet wykonania umowy przedwstępnej powódka co najwyżej mogłaby kierować do P. Z., co pozostaje poza zakresem niniejszego postępowania (jednakże jak wynika z zeznań świadka jak i powódki - nie kierowała wobec niego żadnych oświadczeń materialnoprawnych w tym zakresie). Z uwagi na brak uwzględnienia zarzutu potrącenia – nie było podstaw do oceny łączącego P. Z. i T. K. stosunku prawnego w oparciu o treść art. 394 k.p.c.

W niniejszej sprawie nie zachodzi również stan powagi rzeczy osądzonej

Zgodnie z art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c., sąd odrzuci pozew jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona. Wyrok prawomocny ma powagę rzeczy osądzonej tylko co do tego, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia, a ponadto tylko między tymi samymi stronami (art. 366 k.p.c.).

Co prawda powódka domagała się już na drodze postępowania sądowego pozbawienia spornego tytułu wykonawczego wykonalności w toku prawomocnie zakończonych procesu prowadzonego pod sygn. akt XII C 270/17/P, jednakże stronami tamtego postępowania byli powódka T. K. oraz pozwany P. Z.. Zatem nie została spełniona przesłanka tożsamości podmiotowej, która warunkuje powstanie stanu powagi rzeczy sądowej, a zatem brak było jakichkolwiek podstaw do odrzucenia pozwu na gruncie badanej sprawy. W tym kontekście na marginesie wskazać należy, że powódka pozwała w sprawie o sygn. akt XII C 270/17/P P. Z. już po dokonanej cesji wierzytelności z tytułu nakazu zapłaty wydanego w sprawie I Nc 15475/13/P i z tego też względu powództwo zostało w tamtejszym postępowaniu oddalone z uwagi na brak legitymacji procesowej biernej.

Przechodząc do dalszej części uzasadnienia podkreślenia wymaga, że z dokumentów zgromadzonych w sprawie o sygn. akt XII C 270/18/P wynika, że powódka po wydaniu tytułu egzekucyjnego w sprawie o sygn. I Nc 15475/13/P, dokonała czterech wpłat na poczet należności objętych spornym nakazem zapłaty (za miesiące maj 2013, kwiecień 2013, luty 2013, lipiec 2013 – k. 83-86). T. K. wykazała zatem, że spełniła ciężące na niej zobowiązanie w zakresie kwoty 2.000 zł. Spełniona została więc przesłanka z art. 840 § 1 pkt 2 kpc - zarzut spełnienia świadczenia okazał się zasadny, a w sprawie o sygn. akt XII C 270/18/P Sąd w pierwszej kolejności badał legitymację procesową bierną P. Z. i na tej podstawie powództwo zostało oddalone, a zatem powódka nie miała możliwości wcześniejszego wykazania zapłaty wskazanej powyżej kwoty.

Z tego też powodu Sąd pozbawił nakaz zapłaty wydany w postępowaniu upominawczym z dnia 3 stycznia 2014 r., sygn. akt I Nc 15475/13/P, opatrzony klauzulą wykonalności na rzecz P. Z. w dniu 10 marca 2015 r. w stosunku do powódki T. K., a następnie opatrzony klauzulą wykonalności na rzecz Grupy (...) spółka z o.o. w K. wskutek przejścia uprawnień, **zakresie kwoty 2.000 zł** (słownie złotych: dwa tysiące) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od:

- kwoty 500 zł od dnia 5 grudnia 2013 r.
- kwoty 500 zł od dnia 18 lutego 2014 r.
- kwoty 500 zł od dnia 5 marca 2014 r.
- kwoty 500 zł od dnia 17 kwietnia 2014 r.

O powyższym orzeczono jak w pkt I wyroku, w pozostałym natomiast zakresie oddalono powództwo z uwagi na to, że zarzut potracenia okazał się nieskuteczny, o czym orzeczono w pkt II wyroku.

O kosztach Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności strony za wynik procesu wyrażoną w art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Skoro zaś powódka przegrała proces w zasadzie w całości (wygrała jedynie w zakresie kwoty 2.000 zł z 33220,62 zł), zatem zobowiązana jest do zwrotu kosztów stronie pozwanej w pełnej wysokości, na które złożyło się wynagrodzenie reprezentującego pełnomocnika w osobie radcy prawnego w wysokości 3.600 zł na podstawie § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2018.265 t.j. z dnia 2018.01.30). O powyższym orzeczono w pkt III wyroku.

Podkreślenia wymaga, iż Sąd uwzględnił z urzędu kwestię niekonstytucyjności wysokości stawek przewidzianych dla pełnomocników z urzędu i przyznał mu koszty pomocy prawnej na poziomie analogicznym jak pełnomocnika z wyboru, dzieląc argumentację wyrażoną w postanowieniu Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 6 października 2021 r. sygn. I ACz 337/21. Stosownie do § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 615, z późn. zm.) stawka minimalna w sprawie o niniejszej wartości przedmiotu sporu wynosi 3.600 zł i taką też kwotę przyznano ze Skarbu Państwa Sąd Rejonowy dla Krakowa-Podgórze w Krakowie na rzecz adwokata R. K. tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną powódce z urzędu, uznając że zawiera już ona w sobie również podatek VAT.

1. odnotować uzasadnienie.
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powódki (PI);
3. kal. 14 dni z dowodami doręczenia.